

Strategia pașilor mici nu mai este valabilă în agricultura noastră. Agresiunea importurilor, a samsarilor, nu ne mai lasă loc și timp să ne organizăm și să tehnologizăm agricultura în ritm firesc. Curajul omului de afaceri de a investi masiv în agricultură trebuie privit de autorități și de bănci ca un eroism, ce presupune munca asiduă, și nu ca o nebunie. Colectarea produselor agricole astăzi nu mai este ce a fost odată. Astăzi trebuie să aplici un „business social”. Numai faptul că o să semeni, o să cultivi, o să ambalezi, o să transporti, și eventual, o să procesezi împreună cu fermierul, îți poate asigura continuitatea procesului de colectare a produselor agricole. Tot aici vorbim și de eliminarea neîncrederii în rândul fermierilor, care face risipă enormă de efort și resurse în plan național. Fermierul trebuie să rămână stăpânul pământului, al roadelor și al banilor săi. Investitorul și Statul trebuie să îl ajute să se organizeze. Căpșunile de la Satu Mare și roșiile de la Galați trebuie să ajungă pe masa noastră și vara și iarna. Dacă e să vorbim de cercetare, cunoaște oare cineva mai bine ca omul de afaceri, cum să depășească hăul dintre fermier și omul de știință? Dictatura pieței de desfacere impune calitate prin tehnologie. Nu întâmplător, alături de marile magistrale ale științei precum Cosmosul și Medicina, întotdeauna este prezentă și Agricultura.

Cum arată astăzi agricultura altor țări? Olanda, Polonia. Organizată, cu produsele ambalate, diverse, adevărat nu prea gustoase și nici prea sănătoase. Dar e plină piața de ele. Bine pusă la punct, această agricultură europeană a profitat de decenii de revolte și crize până a ajuns să fie atât de subvenționată de Stat. Și totuși are un mare handicap. Agricultura contemporană nu poate evita supraproducția. Mai mult, în goana după profit, pământul fertil al acestor țări este în totalitate poluat. România are avantajul să se organizeze rapid, prin aplicarea businessului social și tehnologiei de vârf de colectare directă, fără intermediari, a produselor agricole „din furca fermierului, în furculița consumatorului”(din furca în furculița) chiar reieșind din experiența planică a odiosului sistem socialist, experiența trăită, spre deosebirea celor din Vest. Ultimele cercetări în economia mondială susțin că aplicarea acestor principii în afaceri ar îndepărta frecvența crizelor economice. În fapt, organizarea agriculturii în România înseamnă a presta o gamă largă de servicii fermierului, prin a crește productivitatea agricolă și a diminua prețurile produselor agricole, cât și a serviciilor prestate. Cu ce să începem? Eu aș începe cu angajarea a mii de ingineri agronomi, absolvenți, cercetători și simpli cunoscători, de exemplu a tehnologiei creșterii de andive din România și străinătate. Aș insista să mă asigur că pot aplica cele mai noi și diverse tehnologii agricole din lume. Tot aici aș deveni prezentă în tot cătunul din România, să cresc cât mai ieftin produsul iarna și vara în munte, la mare în solar sau în câmp, proaspăt sau procesat. Lăudabilă inițiativa unui grup de oameni de afaceri „Re-patriot” ar deveni realitate, fiindcă cei plecați ar avea oportunități reale de a se întoarce pentru a conduce multiple afaceri, chiar în localitățile de unde au plecat, forțați de sărăcie. Să nu uităm că agricultura este la baza industriei alimentare, a industriei textile, comerțului, transportului, construcțiilor, ambalajelor, IT, dezvoltă infrastructura locală și creează zeci de mii de locuri de muncă. Iar acesta este un pas mare, pe care trebuie să îl facem toți odată și privind în aceeași direcție. Acest model de organizare a agriculturii permite absorbția rapidă a fondurilor europene, iar când inițiativa economică vine de jos, de la oameni concreți, corupția își pierde avântul. Ce aș

pretinde de la Stat - să nu mă încurce, căci răspunderea și efortul sunt asumate. Și dacă povara impozitului salarial este atât de mare încât poți falimenta, pentru început aș apela la Ajutorul de Stat pentru crearea a noi locuri de muncă, lucru ce ar permite angajarea persoanelor cu handicap locomotor, a șomerilor, studenților, persoanelor fără calificare în muncă ș.a. Zilele trecute am procurat o cutie de cereale pentru copii. Costă un euro și cântărea 260 grame. Ce ziceți dacă începem să le producem din grâul din Otopeni, care se vinde cu 200 euro tona?

Delia Plămădeală